

[Finn Poulsen.]

teringsfond, mens det sidste år hed forslag til lov om oprettelse af en boligfond, men det afgørende i det er, at man ønsker at billiggøre byggeriet ved tilskud til renten. Ja, hvis det var så let, hvorfor skulle man så egentlig ikke gøre det? Var der i og for sig nogen grund til, at nogen skulle have noget imod det, hvis det kunne stilles så enkelt op, at når blot man f. eks. i løbet af tre år tilvejebringer en kapital på op til 1 milliard kr. med en garanteret rente på 4 pct., så kan man løse disse problemer, så kan man få lejen ned, og så er man langt fremme? Hvis det var så enkelt, hvorfor skulle man så ikke gøre det? Men det er jo helt forkert, når det ærede medlem stiller det så enkelt op, og det er mig ufatteligt, at det ærede medlem ikke tænker lidt på erfaringerne. Vi har fulgt den vej i årevis i Danmark fra 1946 og fremefter, og det er millionbeløb, der har været anvendt til billiggørelse ad den vej. Det er de generelle tilskuds princip, som man nu igen tager op. Det er mange år siden, at man på grundlag af erfaringerne blev enig om at forlade det. Det kan være meget godt for den, der får denne billigere lejlighed, og nogle vil få det, hvis forslaget bliver gennemført, men hvem siger, det er de rigtige, der får det? Vi har netop efterhånden kæmpet os frem til, at generelle tilskud ikke løser noget problem.

Det ærede medlem foreslår nu en lånegrænse på 95 pct. for meget betydelige dele af byggeriet. Vi bestiller ikke andet i øjeblikket end at undersøge muligheden for at skærpe kravene til selvfinansiering og altså sætte lånegrænsen noget ned. Følgerne af det ærede medlems forslag må være en fortsat kontrol med hele lejeområdet. Det er lige stik imod alt det, vi forsøger at arbejde os ud af. Altså, selve tankegangen er ikke ny, den er gammel, den er prøvet, den er forladt. Hvis det ærede medlem var kommet med noget nyt, havde det været naturligt, at det var blevet mødt med virkelig opmærksomhed.

Og så er der tilbage foruden dette, at disse generelle tilskud ikke siger os noget som helst om, hvem der får pengene, spørgsmålet om, hvor pengene kommer fra. Rent konkret formuleres det i lovforslagets § 6: ved bevilling på finanslovene, ved provenuet af skatter og afgifter — det ærede medlem tænker sig altså her en skærpet kapitalvindingsskat — ved henlæggelser fra de sociale boligselskabers egne prioriteringsfonds o. s. v. og så ved renter og afdrag, og hvad der nu kommer ind.

Hvad de sociale selskaber angår, kan jeg helt slutte mig til det, der er sagt fra anden side. Vort parti har også under de mange forhandlinger, der nu har været ført om boligpolitikken, været opmærksom specielt på de sociale boligselskabers forhold. Jeg tror, der er meget at vinde ved at aktivisere de sociale boligselskabers kapitaler, men jeg tror bestemt ikke, det vil være hensigtsmæssigt at føre disse kapitaler over i den fond, som det ærede medlem her arbejder med.

Ligeegyldigt hvordan det ærede medlem stiller det op, skaffer han ikke en krone mere. Der er så og så mange penge, dem er der bud efter i øjeblikket, og det ærede medlem kan sige: nu laver jeg en fond her og tager en milliard og lægger over i den fond, men milliarder skal jo komme et sted fra. Det kan ikke nytte at tro, at den omstændighed, at man nu finansierer denne del af byggeriet ved hjælp af denne fond, vil stimulere obligationskurserne. Jeg forstår, det ærede medlems betragtning er den, at så skal der udstedes så mange færre obligationer, og så kan der altså være chance for en højere kurs på dem, der bliver tilbage, men jeg synes, det ærede medlem glemmer, at der så også er færre midler til at købe dem, der er tilbage. Når man først tager en milliard ud af markedet, er der de penge færre at købe for.

Altså, der er for mig at se ikke nogen hjælp i situationen i det forslag, det ærede medlem kommer med. Det var fristende at finde veje, hvis man kunne, og det kan man,